

ELBESZÉLÉSSALAKZATOK ZÁVADA PÁL TERMÉSZETES FÉNY CÍMŰ REGÉNYÉBEN

Szerző: **MAGYAR Klementina** mesterhallgató (klemmy92@hotmail.com)

Témavezető: **Dr. TOLDI Éva** egyetemi tanár

Intézmény: Újvidéki Egyetem, Bölcsészettudományi Kar, Magyar Nyelv és Irodalom Tanszék, Újvidék

Závada Pál legújabb nagyregénye – *Természetes fény* – szokatlan és a maga nemében páratlan vállalkozás: az 1937 és 1947 között játszódó alkotásban a szerző egy szövevényes narrációs hálót kiépítve újszerű perspektívából közelíti meg az emberiség történetének legnagyobb és legtöbb halálos áldozattal járó konfliktusát, azaz a második világháborút. A hagyományosnak nem nevezhető „történelmi” regényben Závada Pál labirintusszerű viszonyrendszereket helyez egymás mellé/főlé, mely során egy olyan polifon szerkesztésű mű konstruálódik – a többszólamúság jelen van a regény szerkezetében, a cselekményvezetésében, továbbá a tér- és időkezelésében is –, melynek gerincét elsődlegesen nem a történetelvű műltszembesítés adja, sokkal inkább a visszatekintés mikéntje hozza létre. A dolgozat azt vizsgálja, hogy a szerző miként hívja életre a különböző elbeszélésalakzatok/prózaepikai műfajok – interjúrészletek, naplófeljegyzések, levelek és levéltörödékek, továbbá meseszerű betétek és „újságcikkek”/tudósítások – segítségével a több mint hetven évvel ezelőtti történelmi múlt tragikus eseményeit, valamint a tanulmány arra is választ keres, hogy a merész elbeszélői eljárások a regény archív fotográfiáival kiegészülve hogyan realizálnak egy többdimenziós nagyregényt.

Kulcsszavak: **kortárs „történelmi” regény, többszólamúság, regény, napló, levél, mese, tudósítás, archív fotográfiák**